

HOMILIA CORPUS CHRISTI

Santa Maria de Maó 22 de juny de 2019 / Catedral de Menorca, 30 juny 2019

Ens reuneix en aquest dia la celebració de la presència del Senyor en l'Eucaristia. Abans de ser elevat a l'arbre de la creu, en la nit en què va ser entregat, Jesús va deixar als deixebles un regal immens. Va voler quedar-se per sempre en el sagrament de l'altar, per alimentar amb el seu cos i la seva sang la vida del deixeble i per confortar-lo amb la seva presència real i sempre misteriosa.

Ens va prou bé recordar això quan la nostra Església diocesana està impulsant un pla d'evangelització que té com a objectiu principal sortir per les places i camins per convidar els homes a gaudir de *"la bellesa de l'amor salvífic de Déu manifestat en Jesucrist, mort i ressuscitat"* (EG 36). En aquesta tasca d'anunci de l'Evangelí ens és indispensable l'Eucaristia, perquè ella és impuls, alè i meta de l'evangelització.

1.- Impuls per a l'anunci

En l'origen de la missió està l'Eucaristia. Ella és la que mou al deixeble a sortir a les places per proclamar Jesucrist. Hi ha un passatge de l'Evangelí que ens ajuda a comprendre això. Els deixebles d'Emaús, després d'haver caminat tot el dia amb Jesús, descobreixen la seva presència en el moment de partir el pa. Llavors tornen a Jerusalem per explicar a tothom el que acaben de descobrir: que Jesús és viu.

Aquesta és l'experiència constant de l'Església: celebrar l'Eucaristia l'empeny a proclamar Jesucrist. Fer memòria com a comunitat del misteri de la seva mort i resurrecció, ens condueix a anunciar-lo. Per això, immediatament després de reconèixer la seva presència i adorar-lo, diem: "anunciam la vostra mort, confessam la vostra resurrecció". A la segona lectura deia Sant Pau que cada vegada que menjem el cos del Senyor proclamem la seva mort fins que Ell torni.

Si volem de veritat ser una Església en sortida, haurem de ser una Església eucarística. Això ens demana créixer en la contemplació de aquest sagrament, cuidar especialment la seva celebració i facilitar la participació activa de tots. No és temps perdut el que dedicam a preparar bé les celebracions, cuidant el seu decor, com tampoc el temps que destinam a ajudar a comprendre el seu significat. Hem de facilitar que els cristians visquin el goig de la presència. Es precís que cada cristià visqui l'Eucaristia com un moment de trobada personal amb el Senyor ressuscitat. Si això és així, l'anunci brollarà gairebé espontàniament, com va passar amb els deixebles d'Emaús.

2.- Alè per al evangelitzador

En segon lloc, l'Eucaristia és alè per al evangelitzador, perquè al llarg del camí es presentaran dificultats, de vegades el camí es farà llarg i arribarà el cansament. L'aliment del pa de vida ens és indispensable per poder continuar vivint en el seguiment de Crist. És un aliment meravellós, perquè ens va transformant en allò que menjam, ens va fent semblants a Crist.

No podem sortir a les places i camins si no hem estat enfortits per l'Eucaristia. Això resulta particularment important en els nostres dies, quan el materialisme i la secularització de la nostra societat amenacen amb apagar la vida espiritual del cristià. Vivim en un ambient en què Déu està absent, i fins i tot en el qual es pren per il·lús al creient. És fàcil cedir a la pressió de l'ambient i abandonar la fe. L'Eucaristia és antídoto potent contra el verí del materialisme. En ella rebem al mateix Jesús, veritable pa que dóna vida a les nostres ànimes. Si no menjam d'aquest pa, morirem.

L'oració davant el sagrari i l'adoració del Santíssim són també alè per a la nostra vida cristiana. Necessitam aquests moments d'adoració silenciosa, vertader oasi enmig de l'enrenou del món, per recobrar la pau interior i sortir enfortits per la missió.

3.- Meta de l'evangelització

Finalment, l'Eucaristia és meta de l'evangelització. Si sortim al carrer és per convidar als homes i dones de Menorca a seure a la taula que Déu ha preparat per a ells. Cada Eucaristia és avançament d'aquest banquet que tindrà lloc al final dels temps. Hem de sortir als camins per dir: veniu, la festa està preparada; el Pare vol oferir-vos una penyora del que us espera; Jesús vol seure a compartir el seu Sopar amb vosaltres.

Si no aconseguim que les persones s'acostin a l'Eucaristia, el nostre esforç evangelitzador serà en va, perquè en veritat l'Eucaristia és -com va dir el Concili "*font i cimal de la vida cristiana*"; no hi pot haver vida en Crist si no té el seu centre en l'Eucaristia. La trista experiència que tenim és que quan els adolescents i joves deixen de participar en l'Eucaristia, progressivament van abandonant la fe en Jesucrist. Lamentablement, també passa el mateix amb molts adults. Van abandonant poc a poc la pràctica dominical, es van allunyant de la vida de l'Església i acaben deixant de pensar i de viure com a cristians. Per això, una meta de les nostres catequesis i del nostre esforç evangelitzador ha de ser ajudar a descobrir el valor que té l'Eucaristia, convidant a posar-la al centre de la nostra vida.

Hem de convèncer-nos que Jesús és capaç de saciar completament a l'home. En l'Evangeli es proclamava que, després de la multiplicació dels pans, "*van menjar tots i*

quedaren saciats". Jesús, present en el sagrament de l'Eucaristia, és capaç d'omplir del tot el cor humà.

Després de la Missa sortirem als carrers de Maó/Ciutadella acompanyant Jesús sacramentat. Així manifestam el nostre desig que Jesús arribi a cada a totes les cases i famílies d'aquesta ciutat. Ell ofereix a tots la vida immortal, la pau i la salvació. Nosaltres, per la nostra part, el necessitam al nostre costat perquè ens impulsi a l'anunci, sostingui la nostra fe i la nostra esperança. Siguem església eucarística per ser Església que surt a proclamar el goig de la salvació que ens ha vingut per Jesucrist.

HOMILÍA CORPUS CHRISTI

Santa María de Mahón, 22 de junio de 2019

Nos reúne en este día la celebración de la presencia del Señor en la Eucaristía. Antes de ser elevado al árbol de la cruz, en la noche en que fue entregado, Jesús dejó a los discípulos un regalo inmenso. Quiso quedarse para siempre en el sacramento del altar, para alimentar con su cuerpo y su sangre la vida del discípulo y para confortarle con su presencia real y siempre misteriosa.

Nos viene bien recordar esto cuando nuestra Iglesia diocesana está impulsando un plan de evangelización que tiene como objetivo principal salir por las plazas y caminos para invitar a los hombres a gozar de “la belleza del amor salvífico de Dios manifestado en Jesucristo, muerto y resucitado” (EG 36). En esta tarea de anuncio del Evangelio nos es indispensable la Eucaristía, porque ella es impulso, aliento y meta de la evangelización.

1.- Impulso para el anuncio

En el origen de la misión está la Eucaristía. Ella es la que mueve al discípulo a salir a las plazas para proclamar a Jesucristo. Hay un pasaje del Evangelio que nos ayuda a comprender esto. Los discípulos de Emaús, después de haber caminado todo el día con Jesús, descubren su presencia en la fracción del pan. Entonces regresan a Jerusalén para contar a todos lo que acaban de descubrir: que Jesús está vivo.

Esta es la experiencia constante de la Iglesia: celebrar la Eucaristía la empuja a proclamar a Jesucristo. Hacer memoria como comunidad del misterio de su muerte y resurrección, nos conduce a anunciarlo. Por eso, inmediatamente después de reconocer su presencia y adorarlo, decimos: “anunciamos tu muerte, proclamamos tu resurrección”. En la segunda lectura decía San Pablo que cada vez que comemos el cuerpo del Señor proclamamos su muerte hasta que Él vuelva.

Si queremos de verdad ser una Iglesia en salida, tendremos que ser una Iglesia eucarística. Esto nos pide crecer en el aprecio de este sacramento, cuidar con esmero su celebración y facilitar la participación activa de todos. No es tiempo perdido el que dedicamos a preparar bien las celebraciones, cuidando su decoro, como tampoco el que destinamos a ayudar a comprender su significado. Hemos de facilitar que los cristianos vivan el gozo de la presencia. Es preciso que cada cristiano viva la Eucaristía como un momento de encuentro personal con el Señor resucitado. Si esto es así, el anuncio brotará casi espontáneamente, como sucedió con los de Emaús.

2.- Aliento para el evangelizador

En segundo lugar, la Eucaristía es aliento para el evangelizador, porque a lo largo del camino se presentarán dificultades, a veces el camino se hará largo y llegará el cansancio. El alimento del pan de vida nos es indispensable para poder continuar viviendo en el seguimiento de Cristo. Es un alimento maravilloso, porque nos va transformando en aquello que comemos, nos va haciendo semejantes a Cristo.

No podemos salir a las plazas y caminos si no hemos sido fortalecidos por la Eucaristía. Esto resulta particularmente importante en nuestros días, cuando el materialismo y la secularización de nuestra sociedad amenazan con apagar la vida espiritual del cristiano. Vivimos en un ambiente en el que Dios está ausente, e incluso en el que se toma por iluso al creyente. Es fácil ceder a la presión del ambiente y abandonar la fe. La Eucaristía es antídoto potente contra el veneno del materialismo. En ella recibimos al mismo Jesús, verdadero pan que da vida a nuestras almas. Si no comemos de este pan, moriremos.

La oración ante el sagrario y la adoración del Santísimo son también aliento para nuestra vida cristiana. Necesitamos esos momentos de adoración silenciosa, verdaderos oasis en medio del ajetreo del mundo, para recobrar la paz interior y salir fortalecidos para la misión.

3.- Meta de la evangelización

Finalmente, la Eucaristía es meta de la evangelización. Si salimos a la calle es para convidar a los hombres y mujeres de Menorca a sentarse en la mesa que Dios ha preparado para ellos. Cada Eucaristía es anticipo de este banquete que tendrá lugar al final de los tiempos. Hemos de salir a los caminos para decir: venid, la fiesta está preparada; el Padre quiere ofreceros un anticipo de lo que os espera; Jesús quiere sentarse a compartir su Cena con vosotros.

Si no conseguimos que las personas se acerquen a la Eucaristía, nuestro esfuerzo evangelizador será en vano, porque en verdad la Eucaristía es –como dijo el concilio– “fuente y cumbre de la vida cristiana”; no puede haber vida en Cristo si no tiene su centro en la Eucaristía. La triste experiencia que tenemos es que cuando los adolescentes y jóvenes dejan de participar en la Eucaristía, progresivamente van abandonando la fe en Jesucristo. Lamentablemente, también sucede lo mismo con muchos adultos. Van abandonando poco a poco la práctica dominical, se van alejando de la vida de la Iglesia y acaban dejando de pensar y de vivir como cristianos. Por eso, una meta de nuestras catequesis y de nuestro esfuerzo evangelizador tiene que ser ayudar a descubrir el valor que tiene la Eucaristía, invitando a ponerla en el centro de nuestra vida.

Hemos de convencernos de que Jesús es capaz de saciar por completo al hombre. En el Evangelio se decía que, después de la multiplicación de los panes, “comieron todos y se saciaron”. Jesús, presente en el sacramento de la Eucaristía, es capaz de llenar por completo el corazón humano.

Después de la Misa saldremos a las calles de Mahón / Ciudadela acompañando a Jesús sacramentado. Así manifestamos nuestro deseo de que Jesús llegue a cada hogar de esta ciudad. Él ofrece a todos la vida inmortal, la paz y la salvación. Nosotros, por nuestra parte, le necesitamos a nuestro lado para que nos impulse al anuncio, sostenga nuestra fe y nuestra esperanza. Seamos iglesia eucarística para ser Iglesia que sale a proclamar el gozo de la salvación que nos ha llegado por Jesucristo.